

Det er muligt, det er et stort tema for Frem-skriftspartiet, men målt på udgifter er det et meget lille tema. Nej, de store temaer, hr. Kim Behnke, hedder folkepensionen, invalidepensionen og de øvrige udgifter i lighed med det; det er skolevæsenet og undervisningen, og det er hospitalsvæsenet. Når vi har brugt de penge, har vi vist stort set brugt to tredjedel af statens penge.

Det er dér, besparelserne ligger, og hvis hr. Kim Behnke vil røre ved noget af det og samtidig taler om, at det gælder om at støtte erhvervslivet, så skal man bare være klar over, at for en meget, meget stor del af landets befolkning gælder det, at der ikke er noget skattetryk, for i kraft af forskellige tilskudsordninger får de mere fra det offentlige, end de nogen sinde når at betale.

Hvis man derfor reducerer skattebyrden for befolkningen i almindelighed, så nedsætter man levestandarden for dem, og hvad vil de så gøre? Ja – det vil SiD's formand sikkert kunne bekræfte – så vil de naturligvis sige: Må vi så få stablet guldet, når vi skal til at forhandle lønninger.

Hvis man reducerer levestandarden for en stor del af lønmodtagerne ved at skære ned på statens budget på de nævnte områder, så lægger man gift under de forhandlinger, som erhvervslivet skal til at føre til foråret. Derfor er det tom snak.

Jeg må komplimentere hr. Kim Behnke for én ting, og det er, at hans tale ikke sluttede som dem, vi har hørt tidligere og navnlig under firkløverregeringen, hvor enhver tale sluttede med at fastslå, at regeringen førte socialistisk politik. Det har hr. Kim Behnke dog ikke vovet at påstå om den regering, der sidder nu.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Der er ingen grund til at fastslå noget, alle ved i forvejen.

Lad mig starte med diskussionen om konvergenskriterierne. Danmark har ikke bare fået en påtale, eller hvad det nu hedder i EU-sprog, for vores uforholdsmæssigt store budgetunderskud, men vi er også i den situation, at den vurdering, at det vil falde til 3 pct. næste år, bygger på en meget spinkel vurdering. Der skal ikke ret megen vækst i ledigheden til, før det ikke længere holder. Det er den ene ting.

Den anden ting er omkring den offentlige saldo. Vi er uenige i den måde, regeringen gør den op på. Det er EU i øvrigt også. Det er kun Dan-

mark, der eksklusivt siger: Jamen vi synes for resten, at alle de penge, der står i Den Sociale Pensionsfond, er statens midler, og det er kun ved at indregne dem, at man er i stand til at komme under de 3 pct., som er kravet omkring den offentlige saldo.

Derfor synes vi, at man i stedet for at glæde sig over, at man ved hjælp af lidt regnskabsomposteringer er i stand til at bringe underskuddet ned, skulle gøre noget aktivt for det. Det ville være mere ærligt.

Til hr. Peter Duetoft: Jeg har ikke generaliseret. Jeg har ikke noget ønske om at generalisere. Jeg tog udgangspunkt i den oplevelse, jeg har haft under valgkampen, at ganske mange unge mennesker i almindelig modløshed over, at det dér med arbejde og sådan noget alligevel aldrig kommer, har affundet sig med at skulle leve hele livet på overførselsindkomst. Det synes jeg faktisk er noget, Folketinget burde tage ganske alvorligt og være bekymret over, i stedet for at jeg skal have en spand forskelligt i hovedet fra hr. Peter Duetoft. Jeg ønskede ikke at hetze mod den arbejdsløse kvinde, jeg havde faktisk ondt af hende, fordi hun fuldstændig har opgivet nogen sinde i sit liv at skulle arbejde, fordi hun ikke troede på, at det nogen sinde blev tilfældet.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil sige til hr. Peter Duetoft: Små slag, små slag! Man skal ikke, som vi gang på gang ser det her i denne sal, hidse sig op på et niveau, hvor anstændigheden hører op. Hvis hr. Peter Duetoft havde hørt efter, så var det netop ingen generalisering, men et eksempel på en vælger ude i dette land, og hvor ofte har vi ikke fra den her talerstol hørt en vis leder af Centrum-Demokraterne komme med det ene eksempel efter det andet på, hvad en enkelt borger har ringet op og sagt om det ene eller det andet problem. Det, hr. Kim Behnke fremdrog her, er netop et eksempel på, at der er modløshed hos mange, der har gået arbejdsløse år efter år efter år.

Vi har verdens bedste råstof her i dette land, og det er den danske arbejdskraft. Den skal udnyttes. Vi fremlægger et program, en politik, som kan sætte flere i beskæftigelse. Vi kommer med konkrete forslag til at få flere i beskæftigelse. Hvor ofte har vi ikke hørt politikere også fra regeringspartierne sige: Jamen vi må nok erkende, at vi ikke får fuld beskæftigelse igen. Det er da en opgivenhed over for de stakkels mennesker, der er arbejdsløse, og når man indtager